

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3621/2019
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Јасминке Станојевић и Божидара Вујичића чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Вујин, адвокат из ..., против тужене Установе за спорт и физичку културу „Спортски центар Трстеник“ Трстеник, чији је пуномоћник Дарко Стаменковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1853/18 од 11.04.2019. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1853/18 од 11.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1853/18 од 11.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П1 2/18 од 25.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је тужба према туженој Установи за спорт и физичку културу „Спортски центар Трстеник“ Трстеник којом је тражен поништај решења о раскиду уговора о раду бр. .. од 11.07.2016. године и враћање на послове Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој Установи за спорт и физичку културу „Спортски центар Трстеник“ Трстеник надокнади трошкове парничног поступка од 124.350,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1853/18 од 11.04.2019. године, укинута је првостепена пресуда, без права на поновно одлучивање. Допунским решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1853/18 од 05.09.2019. године одбијен је као неоснован захтев тужене Установе за спорт и физичку културу „Спортски центар Трстеник“ Трстеник за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепеног решења којим је укинута првостепена пресуда због учињене битне повреде из члана 393. став 1. ЗПП (прекорачења тужбеног захтева), а посебна ревизија се може изјавити само против другостепене пресуде под условима који су прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, посебна ревизија по члану 404. ЗПП се не може изјавити ни због битне повреде одредаба парничног поступка, на које се ревизијом указује, већ само због погрешне примене материјалног права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. То даље значи да уколико је ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно не окончава ревизија није дозвољена. Наиме, у конкретном случају, решењем другостепеног суда којим је укинута првостепена пресуда због учињене битне повреде из члана 393. став 1. ЗПП (прекорачења тужбеног захтева) поступак се правноснажно не окончава, већ се на захтев странке укида (ставља ван снаге) одлучивање суда ван граница постаљеног тужбеног захтева (супротно члану 3. ЗПП) и то у делу у ком је досуђено више него што је тужбеним захтевом тражено. Правна последица доношења таквог решења је да се пресуда укида без враћања на поновни поступак, јер за тај вишак не постоји тужбени захтев па ни процесни основ за даљи ток поступка након укидања, чиме се не дира у правноснажно окончање поступка у односу на постављени тужбени захтев.

Имајући у виду наведено, а како је ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно не окончава, Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић